

KÖNYVKIADÁSUNK TÍZ ÉVE

1.

A felszabadulás óta eltelt tíz esztendő alatt gyökeres változás történt a magyar könyvkiadásban. 1945 előtt számtalan kisebb-nagyobb könyvkiadó működött Magyarországon s ezek — néhány haladó kiadótól eltekintve — a Horthy-rendszer népellenes kultúrpolitikáját szolgálták. A kapitalista könyvkiadás az üzleti érdekeket tartotta szem előtt s ezért például elhanyagolta a tudományos és szak-könyvek kiadását, viszont előnyben részesítette a rendszer által támogatott nacionalista-klerikális irodalmat és a lélekmelegítő ponyvát. Csak 1938-ban 415 különböző ponyva-kiadvány jelent meg 5 millió példányban. A reakciós kultúrpolitika természetesen megakadályozta a marxista művek és a szovjet irodalom alkotásainak a kiadását s ha jelentek meg ilyen kiadványok, ezek vagy az illegális sajtó termékei voltak, vagy pedig csak megcsonkítva hagyhatták el a nyomdát. A Horthy-rendszer a magyar haladó irodalom kiadási lehetőségét is igyekezett korlátozni s elkobzással, perbefogással sújtotta azokat, akik felemeltek bátor szavukat a szabadság, a függetlenség, a társadalmi haladás nevében. A felszabadulás elhozta az igazi sajtószabadságot, amely a nép jogaiért száll síkra s megteremtette a haladó irodalom kiadásának szervezeti formáit is.

2.

Még folytak a harcok hazánk területén, amikor megalakult a Szikra Könyvkiadó s megkezdte a marxizmus-leninizmus klasszikus műveinek, a szovjet és magyar haladó irodalom alkotásainak kiadását. Nem sokkal az ország felszabadulása után elkezdte működését a Magyar—Szovjet Társaság kiadója, az Új Magyar Könyvkiadó, amely a szovjet irodalom és tudomány, s általában a Szovjetunió megismertetését tűzte ki célul. E két kiadónak kemény küzdelmet kellett folytatnia, hiszen 1945 után még működtek a különböző kapitalista vállalatok, amelyek igyekeztek becsempészni a magyar könyvpiacra a nyugati dekadens irodalom egyes termékeit, sőt a ponyvát is. Döntő fordulat akkor következett be könyvkiadásunkban, amikor 1948-ban államosítottuk a nagyobb könyvkiadókat és létrehoztunk 5 nagy állami kiadóvállalatot. Ezeknek a kiadóknak a tevékenysége sokszor párhuzamos volt, hiszen

majdnem mindenik az univerzalitás igényével lépett fel. A szocialista típusú könyvkiadás kialakítása szempontjából jelentős intézkedés volt a kiadók szakosítása 1950 második felében és a különböző minisztériumi kiadók létrehozása. A könyvkiadás decentralizálása azzal az előnnyel járt, hogy a kiadók a saját szűkebb területükön könnyebben tudtak tájékozódni s nagyobb erővel fejleszthették a szakirodalmat. Egy idő múlva azonban kiderült, hogy a sok kis kiadó tevékenysége nem gazdaságos és hogy sok felesleges, párhuzamos kiadvány jelenik meg, mert nincs olyan országos szerv, amely koordinálná munkájukat. A könyvkiadás terveinek összehangolása érdekében hozta létre kormányzatunk 1953 elején a Kiadói Tanácsot. A Szovjetunió és a népi demokratikus országok tapasztalatai alapján 1954 október 1-én létrejött a könyvkiadás és a könyvterjesztés egységes rendszere. A Kiadói Tanács Titkársága átalakult Kiadói Főigazgatósággá, amely felügyelete alá vonta a kiadók többségét és az Állami Könyvterjesztő Vállalatot. 1955 január 1-én a szakmai könyvkiadás terén megszüntettük a túlságos decentralizációt, a kisebb kiadókat nagyobb vállalatokba vontuk össze, a szépirodalmi kiadás terén az egészséges verseny kialakítása érdekében új kiadót hoztunk létre, a Magvetőt és a magyar könyv külföldi terjesztésének előmozdítása érdekében megalakult a Corvina Idegennyelvű Könyvkiadó. Jelenleg közvetlenül a Kiadói Főigazgatóság felügyelete alá tartoznak a Szépirodalmi, Ifjúsági, Új Magyar, Művelt Nép, Mezőgazdasági, Közgazdasági és Jogi, Zene-műkiadó és a Corvina Idegennyelvű Könyvkiadó. Közvetve ellenőrzi a Főigazgatóság az Akadémiai Kiadó, a Tankönyvkiadó, a Magvető, a Képzőművészeti, a Sport és a Népszava Kiadó munkáját. Külön működik a párt kiadója, a Szikra és a Katonai Kiadó. Emellett kiadási tevékenységet folytatnak a tömegszervezetek és egyes intézmények, hatóságok. Könyvkiadásunk jelenlegi rendszere lehetővé teszi, hogy a tervezésben egységes irányelvek érvényesüljenek, hogy könyvkiadóink a saját területükön a legfontosabb feladatok teljesítését tűzzék ki célul s helyes arányok alakuljanak ki az egyes kiadási ágak között. Az átszervezés arra is módot ad, hogy kiadóink önálló alkotóműhely jellege megszilárduljon s emeljék munkájuk tartalmi színvonalát, a könyvek művészi kiállítását, gazdaságosabbá tegyék tevékenységüket.

3.

A könyvkiadás ideológiai munkánk egyik fontos területe. Kiadóinknak az a feladata, hogy a párt útmutatását követve előbbre vigyék kulturális forradalmunk ügyét. E célkitűzés megvalósításának elengedhetetlen feltétele, hogy könyvkiadóink politikai, ideológiai és szakmai szempontból egyaránt megfelelő könyveket jelentessenek meg. A megjelent könyvek között még mindig akad kevésbé fontos, sőt egészen alacsony színvonalú kiadvány, még mindig jelennek meg könyvek politikai és szakmai hibákkal. Könyvkiadóinknak tovább kell emelniük a tartalmi munka színvonalát s ennek érdekében meg kell erősíteniük szerkesztőségeiket. Emellett szükség van arra is, hogy megszilárdítsuk a könyvkiadás tervezését, távlati terveket állítsunk össze, amelyek biztosítják a kiadók kéziratállományát s ezzel megszüntetik a kapkodó munkát, ami ugyancsak a minőség rovására megy. Számos szervezeti és gazdasági intézkedést is ki kell dolgozni könyvkiadási rendszerünk megerősítése érdekében s rendezni kell a könyvterjesztésel, a nyomdaiparral való kapcsolatok kérdését. Mindezzel összefüggésben tovább kell javítanunk a könyvkiadás állami irányítását.

4.

A legkülönbözőbb nehézségekkel birkozva, de pártunk és kormányunk támogatásától kísérve, könyvkiadásunk hatalmas eredményeket ért el az elmúlt tíz esztendő alatt. A számok azt mutatják, hogy soha ilyen méretű könyvkiadás nem volt Magyarországon. Tíz év alatt összesen 97.413 kiadvány jelent meg 374.651.866 példányban. E kiadványok csak egy része könyv, de az is számottevő mennyiség: 19.566 mű 134.323.600 példányban. A könyvek mellett nagyszámú brosúra, jegyzet, különlenyomat került kiadásra. Főleg a brosúrák kiadásában voltak egészségtelen túlzások is, amelyeket könyvkiadásunk az utolsó két évben igyekezett kiküszöbölni s a könyvek kiválogatásában is szigorúbb mértéket alkalmazott. A fenti adatok — e hibák ellenére is — bizonyítják nemcsak könyvkiadásunk, hanem olvasótáborunk kiszélesedését is, hiszen a könyvek a boltokon és a könyvtárakon keresztül eljutottak az ország minden részébe, az olvasók százaihoz. A mennyiségi fejlődés arányaira egyébként fényt vetnek két év összehasonlítási adatai. 1938-ban összesen 8152 különböző kiadvány jelent meg, 17.272.000 példányban, 1954-ben viszont 20.693 nyomtatott mű 41.361.207 példányban. Különösen öröndetes a példány-

számok emelkedése a könyveknél, mert ez is arra utal, hogy az olvasók száma jelentősen megszorodott. Meg kell azonban azt is jegyeznünk, hogy a példányszám megállapítás könyvkiadási és könyvterjesztési munkánk egyik leggyengébb pontja. Néha túlzott, néha pedig túl alacsony példányszámokban adunk ki műveket, nem alakultak ki még nálunk a piackutatás megfelelő módszerei.

Erdekes nyomon követni a könyvkiadásban a különböző kiadási ágak arányainak alakulását is. A tíz év alatt

3.118 tudományos könyv és füzet	28,825.400 példányban
14.280 ismeretterjesztő könyv és füzet	170,463.500 példányban
22.502 szakmai könyv és füzet	44,089.100 példányban
4.728 szépirodalmi könyv és füzet	31,137.200 példányban
1.289 ifjúsági könyv és füzet	11,656.500 példányban
5.001 tankönyv	51,510.900 példányban

került kiadásra. Ezek a számok azt bizonyítják, hogy könyvkiadásunk sokat tett a tudomány fejlesztése, népünk látókörének kiszélesítése, az oktatás elősegítése érdekében. A könyvkiadási irányának megváltozását jól szemléltetik az 1938-as és 1954-es tankönyvkiadási adatok. 1938-ban összesen 221 tankönyv jelent meg körülbelül 1,800.000 példányban, 1954-ben viszont 870 tankönyv 6,462.800 példányban. Könyvkiadásunknak ez az iránya általában helyes, de az arányok kialakításánál bizonyos túlzások is voltak észlelhetők. Így 1948 után túlságosan háttérbe szorult a szép- és ifjúsági irodalom, ami azt eredményezte, hogy népünk olvasási igényeit e fontos területen nem tudtuk kielégíteni. Ezen a helyzeten az elmúlt évtől kezdve változtatunk s ma már egészségesebbek az arányok a könyvkiadásban. Az új arányokat megtartva, most az a feladat, hogy tovább növeljük elsősorban a nagyon keresett könyvek példányszámát.

5.

Új könyvkiadásunk minden szakterületen arra törekedett, hogy új magyar művek kiadása mellett magyar fordításban közzé tegye a szovjet irodalmat. Az elmúlt tíz évben minden kiadási ágat tekintetbe véve összesen 6207 munkát fordítottunk oroszról s ezeket közel 40 millió példányban jelentettük meg. Az olvasók százai ismerhették meg ilyen módon a szocialista-realista szépirodalom sok kiváló alkotását s azokat a politikai,

műszaki, mezőgazdasági és egyéb szak-
könyveket, amelyek közvetlen segítséget
nyújtottak fejlődésünkhöz. A Horthy-
rendszer elzárta a magyar népet a szomszédos országok irodalmától, kultúrájától. Könyvkiadásunk a felszabadulás után
célul tűzte ki, hogy felszámolja ezt az
átkos örökséget. Az elmúlt egy évtized
alatt 407 népi demokratikus művet ad-
tunk ki 2,118.500 példányban. Nagy segít-
séget nyújtott e téren a román—magyar
és csehszlovák—magyar közös könyvki-
adás, melynek keretében számos könyvet
hoztunk be a Román Népköztársaságból,
illetve a Csehszlovák Köztársaságból.
Ugyanakkor, amikor könyvkiadásunk
nagy súlyt helyezett a szovjet és a népi
demokratikus irodalom kiadására, nem
hanyagolta el más országok, így a
kapitalista országok haladó műveinek
kiadását sem s arra törekedett, hogy hoz-
zájáruljon a világirodalom minden
nagy értékének megismertetéséhez. A
külföldi művek kiválogatásában könyv-
kiadásunk — főleg a régebbi időkben —
sok hibát követett el, nem a legfontosabb
műveket fordította le. Ma is egyik leg-
fontosabb feladata megjavítani a doku-
mentációs munkát s alaposabban tájéko-
zódni a külföldi szép- és tudományos
irodalomban.

6.

Népünk nevelésének szempontjából
döntő jelentőségű a politikai irodalom
kiadásának fejlesztése. A Szikra Könyv-
kiadó igen nagy szolgálatot tett, amikor
kiadta a marxizmus-leninizmus klassziku-
sainak 264 művét csaknem 9 millió pél-
dányban. A kiadó ezen felül is számta-
lan magyar és külföldi politikai munkát
jelentetett meg, s kiadványaival tájékoztatta
a dolgozókat a nemzetközi helyzetről,
a magyar és külföldi munkásmozgalmat
történetéről, a világméretű békeharcról.
Oktatási anyagaival hozzájárult az
elméleti színvonal emeléséhez, a politikai
képzéshez. A kiadó egyik legfőbb
törekvése, hogy fejlessze a magyar poli-
tikai irodalmat s olyan munkákat jelen-
tessen meg, amelyek érdekes, színvo-
nalas formában világítják meg a szocia-
lizmus építésének egyes problémáit.

Főleg az elmúlt öt évben nagy eredmé-
nyeket ért el a különböző tudomány-
ágakban megjelent könyveivel az Aka-
démiai Kiadó. Az Akadémiai Kiadó a
fennállása óta eltelt rövid idő alatt is
többszörösét adta annak, amit a Horthy-
rendszerben a Magyar Tudományos Aka-
démia megjelentetett. Tudósaink ma már
nem az íróasztal fiókjai számára dolgoz-
nak és nem kényszerülnek arra sem,
hogy külföldön jelentessék meg műveiket.
Népi demokráciánk biztosítja ré-

szükre a publikálási lehetőséget, sőt a tu-
dományos művek szerzői közül nem egyet
tüntetett ki Kossuth-díjjal. Számos ma-
gyar tudományos munka nemzetközi hírnévre
is szert tett. Egyes művek megje-
lentetése, mellett az Akadémia olyan je-
lentős vállalkozásokba fogott, mint klasz-
szikusaink műveinek szövegkritikai ki-
adása, vagy a Nagy Magyar Enciklopé-
dia, a különböző nagy szótárak megje-
lentetése. Az elmúlt évben a társadalom-
tudományokban is előtérbe kerültek a
monográfiák az eddig majdnem kizáró-
lagosan jelentkező dokumentum-kiadvá-
nyokkal szemben. Bár tudományos
könyvkiadásunk igen nagy eredménye-
ket ért el, még igen sok, a szocializmus
építése szempontjából alapvetően fontos
műszaki vagy mezőgazdasági kérdéstről s
még inkább filozófiai és közgazdasági
problémákról nem jelent meg tudomá-
nyos munka. Tudományos könyvkiadá-
sunk döntő feladata, hogy a III. kong-
resszus e kérdésekre vonatkozó útmuta-
tásait minél előbb valóra váltsa.

7.

Magyarországon a felszabadulás előtt
a klerikális ideológia propagálását szol-
gálták a különböző ismeretterjesztő mun-
kák. Amikor öt évvel ezelőtt megalakult
a Művelt Nép Könyvkiadó, tudósaink
még nem szívesen vállalták a tudomá-
nyos népszerűsítés munkáját. Ismerter-
jesztésünk az első időkben elsősorban a
szovjet irodalomra támaszkodott főleg a
természettudományok terén. Lassanként
a történelemben, irodalomtörténetben, a
földrajz és a természettudományok, a
technika területén is megjelentek a ma-
gyar szerzők művei s ma már el lehet
mondani, hogy van magyar ismeretter-
jesztő irodalom, amely a materialista vi-
lágnézet népszerűsítését szolgálja. E té-
ren azonban még sok a tennivaló főleg a
technikai vívmányok és a kultúrtörténet
egyes kérdéseinek ismertetése szem-
pontjából.

8.

A felszabadulás előtt — elsősorban üz-
leti okok miatt — alig volt szakkönyvki-
adás Magyarországon. A szocialista ipa-
rosítás sürgető feladatáá tette, hogy mér-
nökeinket, technikusainkat, szakmunká-
sainkat a legkorszerűbb technikát ismer-
tető kiadványokkal lássuk el. Könyvki-
adásunk a szovjet és magyar szakköny-
vek megjelentetésével igyekezett ezt a
feladatát megoldani. Számos észszerűsi-
tés, újítás született a különböző szak-
könyvek nyomán. Műszaki könyvkiadá-
sunk a múlt évig elhanyagolta az alsó-

fokú szakkönyvek, kézikönyvek és zsebkönyvek kiadását. 1954-től kezdve az ilyen természetű kiadványok egész sorozata jelenik meg. A márciusi határozat értelmében e területen a legfontosabb feladat a műszaki kultúra, s ezen belül is a nehézipar fejlesztését szolgáló könyvek nagyobb számban való megjelentetése és elterjesztése. Mezőgazdasági könyvkiadásunk az elmúlt években szép számban jelentetett meg szovjet és magyar műveket, amelyek a fejlett nagyüzemi mezőgazdaság számára jelentettek alapvető segédeszközt. Az elmúlt esztendőben előtérbe került mezőgazdasági könyvkiadásunkban a gyakorlati szakkönyv, amely egyaránt segíti termelőszövetkezeti és egyénileg dolgozó paraszt-ságunkat. Ezt a munkát folytatni kell, de ugyanakkor nem szabad megfeledkezni a mezőgazdaság szocialista átalakítását szolgáló munkák megjelentetéséről sem. E téren a Mezőgazdasági Könyvkiadónak igen sok még a tennivalója. A többi szakterületeken jó eredményeket értünk el elsősorban oktatási anyagok és hivatalos utasítások megjelentetésével. Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a hivatalos kiadványok száma sok esetben túlzott. Minisztériumainknak és egyéb hatóságainknak gondosan kell mérlegelni, hogy mikor kell könyv formában vagy esetleg más módszerekkel ismertetni a hivatalos utasításokat.

9.

Népünk nevelésében az egyik legfontosabb eszköz a jó szépirodalmi könyv. Az elmúlt tíz év alatt összesen 2034 mai magyar művet jelentettünk meg 14,598.400 példányban. A felszabadulás előtt Móricz Zsigmond arról panaszkodott, hogy regényei csak 3000 példányban láthatnak napvilágot. Ma kezdő íróink prózai műveit is 5—7000 példányban jelentetjük meg, s egyes nagysikerű regények újabb és újabb kiadásokkal elérik az 50—100.000 példányszámot is. Veres Péter, Illés Béla, Szabó Pál, Déry Tibor, Illyés Gyula, Gergely Sándor, Zelk Zoltán, Aczél Tamás, Benjámín László, Urbán Ernő, Kónya Lajos, Kuczka Péter, Sarkadi Imre és a mai magyar irodalom sok más alkotójának írásait juttatta el könyvkiadásunk az olvasók igen széles tömegeihez. Kiadóink örömmel karolnak fel minden kezdeményezést, minden olyan művet, amely mai életünk kérdéseivel foglalkozik. Megbecsültük klasszikus örökségünket is és szép számmal adtuk ki a régi magyar irodalom alkotásait. Az elmúlt tíz év alatt 455 magyar klasszikus mű jelent meg 3,721.300 példányban. Megindítottuk a Magyar Klasz-

szikusok, a Móricz-, Mikszáth-, Jókai-sorozatot. A magyar klasszikusok kiadása terén könyvkiadásunk komoly hibákat követett el azzal, hogy 1955-ig nem jelentette meg megfelelő példányszámban az egyes műveket. Ezt a hibát igyekeztünk 1954-ben és főleg 55-ben kiküszöbölni. Szépirodalmi könyvkiadásunk arra is törekedett, hogy minden nép irodalmából kiválassza a legjelentősebb alkotásokat. Nagy példányszámban juttattuk el az olvasókhoz a világ élenjáró irodalmának, a szovjet irodalomnak a műveit. Az elmúlt tíz esztendőben 859 oroszból fordított szépirodalmi művet adtunk ki 6,877.800 példányban. Megindítottuk az Orosz Remekírók sorozatot és az egyes szovjet írók műveinek sorozatát. Számos népi demokratikus mű is napvilágot látott és kiadtuk a nyugati haladó írók, valamint a klasszikusok munkáit. 1954-ben megkezdtük a Világirodalom Klasszikusai c. sorozat kiadását. E téren még nagy az elmaradás, de könyvkiadásunk arra törekszik, hogy ezt minél hamarabb felzárolja.

Az utolsó években általában sokat tettünk a szépirodalmi könyvkiadás fejlesztése érdekében. 1954-ben útjára bocsátottuk az Olcsó Könyvtár-sorozatot, amely 1955-től kezdve hetente jelenik meg átlagban 70.000 példányban. Az Olcsó Könyvtár-sorozat fényesen bizonyítja, hogy új típusú könyvkiadásunk a magyar és a világirodalom leghíresebb remekműveivel akarja meghódítani az olvasók tízezreit és visszautasítja a lélekmérgező ponyvát, amely a kapitalista könyvkiadás tömegkönyve volt.

10.

A felszabadulás előtt az ifjúsági és gyermekirodalom — a klasszikusokat kivéve — lényegében nacionalista, klerikális fércművekből állott. Az elmúlt esztendőben könyvkiadásunk jelentős támogatásával, a párt ösztönzésére, kezdett kialakulni az új magyar ifjúsági irodalom. Ugyanakkor az Ifjúsági Könyvkiadó hozzáférhetővé tette a szovjet és más külföldi ifjúsági és gyermekkönyveket is. Ifjúsági könyvkiadásunk főleg az utolsó esztendőben hatalmas mennyiségi fejlődésen ment át. Jellemző adatként megemlíthetjük, hogy 1938-ban összesen 107 ifjúsági kiadvány jelent meg 350.000 példányban, 1954-ben viszont 194 ifjúsági művet adtunk ki 2,762.200 példányban. E nagy mennyiségi emelés ellenére sem tudjuk kielégíteni az igényeket, különösen a leporellók kiadásában tapasztalható elmaradás. Több könyvet kell kiadnunk az úttörő korosztály számára és a leányifjúság számára is.

11.

Az előzőekben már szó volt arról, hogy számszerűleg milyen nagy mértékben fejlődött tankönyvkiadásunk. Az elmúlt esztendőben számos új iskolatípus jött létre, ennél fogva újabb és újabb tankönyvekre volt szükség. Rendkívül kiterjedt technikai oktatásunk és kiszélesedett a főiskolai és egyetemi képzés is. Az elmúlt időszak tankönyvkiadására az volt a jellemző, hogy a tantervek gyakori változtatása miatt sokszor kellett kicserélni a tankönyveket is. Eppen ezért örömmel kell üdvözölni a kísérleti tankönyvek megjelenését, amelyek a kísérletezés és a hibák kijavítása után állandó jellegű tankönyvekké alakulnak át. A technikumok erős differenciáltságának megszűntetésével remélni lehet a különböző párhuzamos tankönyvek kiküszöbölését. Végül az egyetemi tankönyvek terjedelmének csökkentése és szabadforgalma lehetővé teszi az eddig túl magas árak mérséklését.

12.

Az elmúlt tíz év alatt nem csupán mennyiségileg növekedett könyvkiadásunk, nemcsak tartalmában változott meg, hanem kiállításában is. Kiadóink arra törekcsenek, hogy olcsó, de ízléses könyveket adjanak a dolgozók kezébe. Főleg az elmúlt két esztendőben javult lényegesen a könyvek művészi kiállítása és jelent meg egyre több szépen illusztrált könyv, amely hozzájárult az olvasók ízlésének fejlesztéséhez. Mindez nemcsak könyvkiadóink, hanem nyomdánk javuló munkáját is bizonyítja. Még mindig sok azonban a sajtóhiba, a nem meg-

felelő illusztráció, a csúf címlap és számtalan esetben találkozunk nyomási és kötési hibákkal is. Könyvkiadásunk és könyvnyomtatásunk jobb együttműködésére van szükség, hogy ezeket a hibákat kiküszöböljük.

Az elmúlt tíz év adatai azt mutatják, hogy könyvkiadásunk számottevő eredményeket ért el a kulturális forradalomban, hogy a megjelentetett könyvek hozzájárultak népünk műveltségi színvonalának emeléséhez. A könyvkiadás előtt azonban még mindig számos fontos feladat megoldásra vár. A márciusi határozat fényénél kiadónknak arra kell törekedniük, hogy a tudományban, az iparban, a mezőgazdaságban és az élet minden területén nagyobb segítséget adjanak, jobban válasszák meg a különböző témákat, amelyeket könyvvalakban dolgoznak fel, határozottabban vegyék tekintetbe az előttünk álló legfontosabb feladatokat. Állandó kapcsolatban kell lenniük az olvasók széles tömegeivel, fel kell kutatniuk a szükségleteket és arra kell törekedniük, hogy a helyes igényeket ki is elégítsék. Egy pillanatra sem szabad megfeledkezni arról, hogy könyveinkkel ismereteket akarunk terjeszteni, nevelni akarunk és természetesen elő akarjuk segíteni az egészséges szórakozást. Tovább kell szélesítenünk olcsó kiadványokkal az olvasótábort és különösen fontos feladatunk az ifjúság nevelésének előmozdítása minél több és jobb ifjúsági kiadvánnyal. Ezeknek a feladatoknak a megvalósítása nem egyedül könyvkiadásunk ügye, a könyvtárak, a könyvesboltok dolgozóitól, minden olvasótól elvárjuk azt, hogy segítsék bírálataikkal, tanácsaikkal könyvkiadóinkat.

Köpeczi Béla

KITÜNTETETTJEINK

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa hazánk felzabadosulásának 10. évfordulója alkalmából **Vértes Györgynek**, az Országgyűlési Könyvtár vezetőjének a Munka Erdemrend; **Egyed Imrénnek**, a Kiadói Főigazgatóság főelőadójának a »Szocialista Munkáért« Erdemrem; **Dobos Piroskának**, a Népművelési Minisztérium főelőadójának, **Jászberényi Józsefnek**, a Szépirodalmi Könyvkiadó Vállalat igazgatójának, **Kerekes Andrásnak**, a kaposvári Megyei Könyvtár vezetőjének a Munka Erdemrem kitüntetését adományozta.

A népművelési mi iszter »A Szocialista Kultúráért« kitüntető jelvényt az alábbiak részére adományozta:

Csörgő István nyomdai összekötő, Mezőgazdasági Könyvkiadó Vállalat,

Dános Hugoné titkárnő, Ifjúsági Könyvkiadó Vállalat,

Doroghy Miklósné dr., szerkesztőségi vezető, Képzőművészeti Alap Kiadó Vállalata,

Fodor Kornélné lektorátus titkár, Művelt Nép Könyvkiadó Vállalat,

Fodor Zoltán főelőadó, Népművelési Mi isztérium,

Haudinger Ilona műszaki dolgozó, Szépirodalmi Könyvkiadó Vállalat,

Hofmann Ferenc főosztályvezető, Állami Könyvterjesztő Vállalat,

Király Ernő osztályvezető, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Vállalat,

F. Kovács Sándor megyei izező, Állami Könyvterjesztő Vállalat,

Komáromi Zoltán korrektori csop. vezető, Új Magyar Könyvkiadó Vállalat,

Mihályi Imre főelőadó, Népművelési Minisztérium,

Pallós Sándor munkatárs, Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Vállalat,

Patak Imre boltvezető, Állami Könyvterjesztő Vállalat,

Pintér Lászlóné előadó, Kiadói Főigazgatóság,

Sipos Imre munkatárs, Mezőgazdasági Könyvkiadó Vállalat,

Schindler Frigyesné felelős szerkesztő, Ifjúsági Könyvkiadó Vállalat,

Szabó Ferenc szerkesztő, Szépirodalmi Könyvkiadó Vállalat,

Szántó Endre főszerkesztő, Műszaki Könyvkiadó Vállalat,

Uhlík Rudolf osztályvezető, Műszaki Könyvkiadó Vállalat.